

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NIMBUS

A SENTIENT OBJECT ROMANCE
BY NICOLE PARKER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Nicole Parker

Nimbus

Bir Duyarlı Nesne Romantizmi

Telif Hakkı © 2024 Nicole Parker tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabın izinsiz olarak kopyalanması, bir web sitesinde yayınlanması veya başka herhangi bir yolla dağıtılması yasa dışıdır.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Nicole Parker, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki hakkı olduğunu iddia etmektedir.

Bu kitap bir insan tarafından yazılmıştır. Bu kitabın hiçbir bölümü yapay zeka kullanılarak yazılmamıştır. Sanatçıları destekliyorum ve kitaplarımda asla jeneratif yapay zeka kullanmayacağım.

Birinci baskı

*Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir
Daha fazlasını reedsy.com adresinde bulabilirsiniz*

İçindekiler

İçerikle İlgili Hususlar

Önsöz: Owen

1. Owen

2. Gale

3. Owen

4. Gale

5. Owen

6. Gale

7. -

Owen

8. Gale

9. Owen

10. Gale

11. Owen

Sonsöz: Gale

Kendi fırtınalarıyla savaşılan herkes ve onlara yardım edenler için.

İçerikle İlgili Hususlar

Her şeyden önce, bu duygusal bir nesne romantizmi, yani insanlar duygusal bir nesneyle aşağı inecek ve kirlenecek, ancak her şey karşılıklı rıza ile olacak.

Mutlu bir son var, ancak film boyunca birçok anksiyete ve panik atak tasviri var.

Belirli bir sıra olmaksızın, açık seks (oral, anal, bulut), küfür, aromalı cum ve birden fazla partner var.

Atladığım bir şey olduğunu düşünüyorsanız, lütfen bana ulaşın ve bildirin.

Önsöz: Owen

Bir battaniyenin üzerine uzanmış gökyüzündeki bulutlara bakıyor, şekilleri seçmeye çalışıyorum. Dünya ne zaman bana fazla gelse bunu yaparım. Gökyüzünde süzölmelerini izlemek beni sakinleştiriyor. Uzakta beliren karanlık bir fırtına bulutu fark ediyorum. Yağmur geliyor gibi görünüyor. Eşyalarımı toplayıp eve gitme zamanı. Düşüncelerimle baş başa kalmak için. Tekrar. Derin nefes almaya odaklanıyorum, kendimi merkezde tutmaya çalışıyorum.

Birden, çevresel görüş alanımda bir kadının durduğunu hissediyorum. İlk başta onu fark etmedim ve ne kadar zamandır orada olduğunu merak ettim. Onu fark ettiğimi görünce yaklaşıyor ve gökyüzüne bakıyor. "Ben de onları seviyorum." Aksanı benzersiz, bu yüzden onun iş yerinin müdavimlerinden biri olduğunu doğrulamam sadece bir dakikamı alıyor. İki ballı bitki çayı. Brittany, sanırım. Çok nadiren konuşur ama kafede saatlerce kitap okur. Çoğu insan gibi cep telefonu ya da e-okuyucu değil, büyük, ağır görünümlü ciltler. Bir şey söylemiyorum ve o devam etmeden önce bir an geçiyor. "Bulutlar. Onları ben de seviyorum."

"Ah, evet." Gökyüzüne bakarken ellerim battaniyeyle oynuyor. Ellerime bakıyor, gergin enerjimi fark ediyor. Kendimden utanarak durmaya ve hareketsiz kalmaya çalışıyorum.

Gölömsüyor, elini koluma koyuyor ve ben hemen bir sakinlik hissediyorum. Onun dokunuşundan yayılan bir huzur kaplıyor içimi. Tuhaf, daha önce hiç hissetmediğim bir şey.

"Senin gibi iyi bir adam, fırtınayı atlatmasına yardım edecek birini hak ediyor." Yaklaşan bulutlara bakıyor.

"Oh, teŖekkür ederim, ama ben..." Çoktan dönüp gittiğini ve tam olarak anlayamadığım kelimeler mırıldandığını gördüğümde sözümü kesiyorum. Az önce ne olduğunu anlamaya çalışarak eve doğru ilerlerken onun verdiği sakinlik hissi benimle kalıyor.

1

Owen

"Sihirli Fasulye'ye hoş geldiniz. Bugün size ne ikram edebilirim?" "Orta boy, ekstra sıcak, yağsız, yarım kafeinli, light

Whip Mocha." Kadın dudaklarını büzüyor, siparişini bardağın üzerine not etmemi bekliyor.

"Bugün başka bir şey var mı?" Sahte bir gülümsemeye soruyorum. Bu kadın her gün geliyor ve aynı saçma içkiyi sipariş ediyor.

"Ve çikolatayı espresso ile eritmeyi unutma. Dibinin çamur gibi olmasını istemiyorum." Ben de gülümsemeye devam ediyorum. Başka bir şey sipariş etmiyor. Her gün siparişini alanın aynı kişi olduğunu fark ettiğinden emin değilim. Başını sallıyor ve kartını makineye okuttuktan sonra tezgâhın uzak ucunda beklemeye başlıyor.

"Günaydın, Owen." Daha hoş müdavimlerimizden biri olan Chloe, kolunu yeni erkek arkadaşı Garrett'a dolamış halde yanımıza geliyor.

"Günaydın, Chloe. Günaydın, Garrett. Her zamankinden mi?" Gülümsüyor. "Evet. Oh, Kyle'inkini de alıyorum. Teşekkürler." Chloe'nin fındıklı lattesini ve Garrett'ın duble espressosunu not ediyorum, Kyle'ın sade kahvesini kendim dolduruyorum ve tezgahın üzerinden ona uzatıyorum. Mutlu çiftin dönüşünü izliyorum ve

uzaklaşıyor, ama sabırsız bir öksürük dikkatimi bir sonraki müşteriye çekiyor.

Sabah, iş öncesi telaşı yavaşlayana kadar hızla geçiyor. İronik bir şekilde, bana en çok sorun çıkaran yavaş zamanlardır. Meşgul olduğum sürece zihnimin dağılmasına veya bir şeyler hakkında endişelenmeye vaktim olmuyor, ancak kendime bir dakika ayırdığım an, endişemin içeri sızdığını hissedebiliyorum. Etrafımın sınırsız miktarda kafeinle çevrili olması da muhtemelen yardımcı olmuyor.

Diğer çalışanların ertelemeye çalıştığı tüm işleri sırf yerimde duramadığım için yapıyorum. Sanırım bu beni iyi bir çalışan yapıyor. "Gökyüzü düşüyor" anlarımdan birinin geldiğini hissettiğimde dışarıda verandadaki masaları temizliyordum. Önemsiz bir şeyin mantıksız derecede büyük bir olumsuz duygu çağılayanını tetiklediği zamanlara bu adı veriyorum. Bugün bir peçete dispenserini devirip açtım ve peçetelerin her yere dökülmesine neden oldum. Ardından esen bir rüzgar peçeteleri topladı ve sokağa saçtı. Aptal gibi peşinden koştum, toplayabildiğim kadarını toplamaya çalıştım. Ne olduğunu anlamadan önce, yarattığım çöp miktarını düşünerek dönüyordum, bu da genel kirlilik kavramına yol açtı, bu da gezegenin durumuna ve dünyanın muhtemelen benim yaşam süremde nasıl sona ereceğine yol açtı. Beynimin rasyonel tarafı, bir avuç peçete dökmemin muhtemelen gezegenin ölümüne doğrudan katkıda bulunmayacağını fark ediyor, ancak düşüncelerim kartopu haline gelmeye başladığında, beynimin rasyonel tarafı kontrol ediyor.

Ağır ağır nefes alarak, arkamdaki ara sokağa girdim. Dükkâna gidip oturuyorum, başımı dizlerimin arasına koyuyorum ve terapistimin önerdiği topraklama egzersizlerine odaklanmaya çalışıyorum. Beş duyumu gözden geçirmeye çalışıyorum. İlk olarak, görebildiğim beş şey. *Sokaktaki betonu, yanımdan geçen yalnız bir karıncayı, büyük çöp bidonlarını, yeniden bağlanması gereken konuşmalarımı ve binanın tuğla duvarını görüyorum.* Sonra, duyabildiğim dört şey. *Arabaların geçtiğini duyuyorum,*

Cep telefonuyla yüksek sesle konuşan biri, havlayan bir köpek ve bir tür kuş. Dokunabildiğim üç şeye odaklanmışken etrafımı yoğun bir sisin sardığını fark ediyorum. Sabahtan beri hava bulutluydu, sanki bir fırtına geliyordu, ama bu sis alışılmadık görünüyor. Sis in tuhaflığı düşüncelerimi durduruyor ve başımı kaldırıp etrafa bakıyorum.

Sis in içinden yoğunlaşan birine benzeyen bir şey görüyorum, ama sis in içinden bana doğru yürüyor olmalı. Hoş, yuvarlak bir yüzü çevreleyen yumuşak, kıvrırcık saçları var. Uzun boylu ama hiçbir yanı korkutucu görünmüyor. Aslında, tam tersi. Sizi en iyi şekilde kucaklayacak birine benziyor.

Önce bana, sonra da ara sokağa baktı. "Neler oluyor?"

Burada küçük bir panik atak geçiriyorum. Bu yabancıya ne söyleyeceğimden emin değilim. Yanıma gelip dizlerini göğsüne çekerek benimle aynı pozisyonda oturduğunda cevap verip vermeyeceğimden bile emin değilim. Kıvrılmış otursa bile, bu adam benden neredeyse bir baş daha uzun. Onunla ilgili her şey hayattan daha büyük görünüyor.

Bir nefes verip başımı arkamdaki tuğla duvara yaslıyorum ve binaların arasındaki gökyüzü şeridine bakıyorum. Gri fırtına bulutları tamamen kaybolmuş gibi görünüyor, geriye sadece birkaç parlak beyaz pufla berrak mavi bir gökyüzü kalıyor. "Hiç gökyüzü düşüyormuş gibi hissettin mi?" Cevap vermeyince, ona bakmak için başımı yana sallıyorum. O da şimdi tam olarak okuyamadığım bir gülümsemeyle yukarıya bakıyor. Tekrar yukarı bakıyorum, bulutların üzerimde hareket edip değişmesini izliyorum, bulduğum bazı şekilleri not ediyorum. Ne kadar süre dalgın kaldığımı fark etmiyorum bile, ama yabancıya tekrar bakmak için döndüğümde gitmişti.

2

Gale

Bu kesinlikle bir şeydi. Bir saniye, mutlu bir şekilde süzülüyorum, yolum boyunca yağmur yağıyor. Sonra bir ara sokakta güzel bir adamla duruyorum. Güzel ama üzgün. Çok çaresiz görünüyordu, kıvrılmış oturuyordu, uzun kahverengi saçları gözlerini kapatıyordu. Başını kaldırıp beni görene kadar yeşil (en sevdiğim renk) olduklarını bile göremedim, ağlamaktan kırmızılaşmış gözleri daha da öne çıkıyordu.

Hiç gökyüzü düşüyormuş gibi hissettiğim oluyor mu? Daha çok gökyüzünden düşüyormuşum gibi hissediyorum. Beni nasıl kendine çekti ya da neden bilmiyorum. Zavallı adamın bir arkadaşına ihtiyacı varmış gibi görünüyordu ama sanırım bir sürü arkadaşı var.

Ne olduğunu anlayamadan gökyüzüne geri döndüm ve en iyi yaptığım şeyi yapmaya başladım. Herkes iyi bir fırtınayı takdir etmez, ama sokaktaki adamın edeceğini hissediyorum.

Sonraki haftayı başımın üzerinde kalarak, onun hayatına devam etmesini izleyerek geçiriyorum. Yerel meteoroloji uzmanlarının dikkatini çekmeden daha fazla kalmam mümkün değil ama devam edebileceğimi de sanmıyorum. Ne olduğunu bilmem gerek.

beni onunla o sokağa getiren Şey. Bunu tekrar yapmak istiyorum.

3

Owen

Bütün hafta yağmur yağdı ama o kadar çok çalışıyordum ki dışarı çıkıp keyfini çıkaramadım. Gri hava herkesi kafeye sürüklüyor gibi görünüyor, tek istediğim buradan çıkmakken onları ısıtmak için sıcak kahve istiyorlar. Hiçbir şeyin yolunda gitmediği bir gün daha geçiriyorum. Elimi buhar çubuğunda yakıyorum, bu da her yere süt dökmeme neden oluyor. Sonra dökülen sütü silmek için ayağa kalkarken başımı çarpıyorum ve geçen haftadan beri peşimi bırakmayan sesi duyduğumda yıkılmak üzereyim.

"İşe alma ihtimaliniz var mı?"

Başımı kaldırıyorum, elim hala başımın arkasındaki şişliği ovuyor ve eminim ki bu benim gizemli yabancım. Onu ara sokaktaki o günden beri görmedim ama o günden beri aklımdan çıkaramıyorum. Nedense başımı kaldırıp gökyüzündeki fırtına bulutlarını her gördüğümde onu düşünüyorum.

Tüm yüzünü aydınlatan bir gülümsemeyle bana bakıyor. Ben de ona gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Başın iyi mi? Acımış gibi görünüyor."

Birden utanarak elimi yanıma doğru çekiyorum. "Şu anda öyle bir şey yok. Umm... yani işe alıyoruz." İş arkadaşım Mollie kaburgalarımın vuruyor ve bana bir bakış fırlatıyor. "Tamam, belki biraz daha yardıma ihtiyacımız olabilir." Ben de ona bir bakış attım. "Ama sana kaç saat verebileceğimizden emin değilim."

"Kulağa harika geliyor. Elinizde ne varsa o iyidir."

Bir süre daha orada duruyor, sadece gülümsüyor ve gözlerimin içine bakıyor. Mollie boğazını temizliyor ve ona bir başvuru formu uzatıyor.

"Oh, doğru. Bunu doldurmanız gerekiyor."

Şöyle bir bakıyor ve biraz kızarıyor. "Bunların bazılarını doldurmak benim için biraz zor olacak. Tam olarak kalıcı bir adresim yok."

Kalacak bir yeri yok mu? Mollie'ye endişeli bir bakış attım. Onu işe almak için başvuru dosyasına ihtiyacımız var ve itiraf etmeye hazır olmadığım nedenlerden dolayı işe alınması benim için çok önemli. Hiç düşünmeden, "Benim adresimi kullanabilirsiniz," diye ağzımdan kaçırdım. Mollie bana şaşkınlıkla bakıyor, kaşlarını kaldırıyor ama bir şey söylemiyor, bara dönüp içki hazırlamaya başlıyor ve başvuruyla ilgili olan biteni görmezden geliyor. "Dosyanız için bir adrese ihtiyacımız var ama zaten her şey elektronik ortamda, yani adresin pek bir önemi yok." Yanaklarımın kızardığını hissedebiliyorum.

Gülümsüyor ve bilgilerimi girebilmem için uygulamayı bana doğru çeviriyor. Ona geri vermeden önce aceleyle adresimi karalıyorum. Bitirip bana geri vermeden önce birkaç kutuyu daha dolduruyor. Birkaç boş yer kaldı ama sanırım ilerlemek için yeterli. Başvuruya bakıyorum ve yine beni izlediğini fark ediyorum.

"Seninle röportaj yapmalıyım." Bana gülümsemeye devam ederken gergin bir kahkaha atıyorum. Başka biri olsa bunu çok ürkütücü bulurdum ama onunlayken kendimi sıcak, görülmüş hissediyorum. I

Köşedeki boş masalardan birine jest yapıyorum. Karşılıklı oturuyoruz. Bacakları o kadar uzun ve masa o kadar küçük ki ayakları benim sandalyemin altına kadar uzanıyor. "Tamam. Burada adının Gale olduğu yazıyor. Benim adım Owen." Ona tekrar bakıyorum. Gözleri fırtınalı bir gri, bana yağan yağmuru düşündürüyor. Birkaç saniye uzun uzun baktıktan sonra tekrar başvuruya bakıyorum. Standart mülakat sorularımız yok ve onun işe alınmasını sağlamamamın hiçbir yolu yok, bu yüzden tüm bu mülakat anlamsız, ama onunla konuşarak daha fazla zaman geçirmek istiyorum. "Geçen gün nereye gittin?"

Kıkırdıyor. "Bu bir röportaj sorusu mu?"

"Oh, um, hayır. Bulutları izliyordum ve sonra sen gittin."

"Bunu sık sık yapar mısın?"

"Ne?" Çekici erkeklerin yanında telaşlanmak mı?

Evet.

"Bulutları izlemek mi?"

"Evet." Gülümsüyorum. "Çocukluğumdan beri. Bulutları izlemek her zaman daha sakın hissetmeme yardımcı olmuştur." Bu düşünce onu mutlu etmişe benziyor, ağzının kenarları hafifçe yukarı kalkıyor. "Çocukken bunu yapmıyor muydun?"

"Bulutları izlemenin özellikle rahatlatıcı olduğunu söyleyemem. Her zaman insanları izlemeyi tercih etmişimdir."

"Geçen hafta beni izliyor muydun?" Kelimeler fısıltıyla çıkıyor. Bu adamın beni tam bir çöküş yaşarken izlediği düşüncesi neredeyse bir başkasını tetikliyor.

Gözlerimdeki paniği görmüş olmalı. Elimi tutuyor, başparmağıyla daireler çiziyor, sonra kafenin etrafına bakıyor. "Bu muhtemelen bir röportaj için uygun bir konuşma değil." Bana gülümsüyor ama elimi bırakmıyor.

Bir kahkaha attım. "Tabii ki. Haklısınız. Bu konuyu açmam uygunsuz oldu. Özür dilerim." Elimi geri çektim, başvuruyu aldım ve ona baktım, ancak

beynim artık kelimeleri işleyemiyor. "Bunu yönetime iletceğim, onlar da sizinle irtibata geçecek."

Gülümsüyor, elimi kibarca sıkıyor ve kapıya doğru yöneliyor.

"Gale?"

Ben ona doğru yürürken dönüp bana bakıyor. Bu delilik ve belki de sonunda öldürüleceğim. "Durumunu bilmiyorum ama iki yer arasındaysan benimle kalabilirsin. Kanepe çekiliyor."

Sırıttıyor. "Sanırım bu hoşuma giderdi."

Adresi tekrar not ediyorum ve ne zaman evde olacağımı bildiriyorum ki benimle orada buluşabilsin. Kapıdan çıkarken Mollie'ye küçük bir el sallıyor. Sokağın aşağısına doğru yürürken onu izliyorum, sisin içinde kaybolduğuna yemin edebilirim ama gözlerim yine bana oyun oynuyor olmalı.

4

Gale

Tekrar gökyüzüne yükseldim. Bu aptalcaydı, Gale. Owen'ı görmek için neden aşağı çekildiğimi bile bilmiyorum, ama şimdi onun yanına taşınmayı kabul ettim? Bunu nasıl yürüteceğim?

Bulmam gereken ilk şey yere, onun yanına nasıl ineceğim. Enerjimi kendimi yüzeye çıkarmaya odaklıyorum ama hiçbir şey olmuyor. Hayal kırıklığı içinde bir şimşek çaktırıyorum. Değişmek kendi irademle başarabileceğim bir şey gibi görünmüyor, bu yüzden Owen bir şekilde buna neden oluyor olmalı, bu da bunu kendi başıma yapmamın bir yolu olmadığı anlamına geliyor.

Owen'ı evinde beni beklerken hayal ediyorum, onu ektiğimi varsayıyorum ve yağmur bardaktan boşanırcasına yağmaya başlıyor. Bunu neden kabul edeyim ki? Bugün onu tekrar görmek için aşağı çekilecek kadar şanslıydım. Neden bir işe ya da kalacak bir yere ihtiyacım varmış gibi davrandığımı bilmiyorum. Onunla konuşmaya devam etmenin en kolay yolu bu gibi görünüyordu.

Ona işaret vermenin bir yolunu bulmalıyım, onu ekmediğimi bilmesini sağlamalıyım. Teknik olarak yapıyorum ama istediğim için değil.

İşten çıkarken onu izliyorum ve bol miktarda yağmur yağdırarak dikkatini çekmeye çalışıyorum ama bunu anlamasının mümkün olmadığını fark ediyorum. Benim bir bulut olduğumdan haberi yok ve biraz fazla yağmur onun için hiçbir şey ifade etmiyor, belki bir şemsiyeye ihtiyacı olması dışında. Bir an için gökyüzüne bakıyor ve yemin ederim gözleri bende kalıyor.

Bulutları izlemekten hoşlandığını söyledi. Bana bakarken ne düşündüğünü merak ediyorum. Şemsiyesini kaldırıp eve doğru yolculuğuna başlamadan önce dudaklarında bir gülümseme oluşmasını izliyorum. Gideceği yere sağ salim varıyor ve şimdi içeride benim gelmemi beklediğini varsayıyorum. Kapısının önünde beklediğimi ve içeri girmenin hiçbir yolu olmadığını bilmiyordu.

5

Owen

Dairemin kapısını açarken avuçlarım gerçekten terliyor. Gale'i hiçbir yerde göremiyorum ama her an burada olabilir. Küçük evimin etrafına göz gezdiriyorum. Lekesiz değil ama bir felaket de değil. Gelişigüzel 5 dakikalık bir temizlik yapıyorum ve yaşam alanımda çok iğrenç bir şey olmadığından emin oluyorum.

Bu büyük bir hataydı! Bu adam lanet olası bir seri katil olabilirdi ve ben ona ev adresimi verdim ve eğer beni öldürmek isterse bu gece yalnız olacağımı söyledim. Kahretsin. Ne düşünüyordum ki? Kapımın çalındığını duyduğumda kalbimin hızla çarptığını ve paniklediğimi hissediyorum. Durduğum yerde yere yığılmayı ve görmezden gelmeyi düşünüyorum ama daha güçlü sesler geliyor. Gelen Gale'di.

"Owen, iyi misin?" Kapalı ön kapıdan seslenmesine rağmen, sesindeki gerçek endişeyi duyabiliyorum. Nefes alışımı yavaşlatmaya çalışıyorum. Gözlerimi silip ayağa kalkıyorum ve onu içeri alabileceğimi düşünüyorum. Zaten geçen gün panik atak geçirdiğimi görmüştü.

Kapıyı açıyorum ve Gale'i görüyorum. Cüssesi kapının çerçevesini dolduruyor. Gözleri endişeli ve araştırıyor. O

Yanında hiçbir şey taşımıyor, bu bana garip geliyor ama şu anda bunu düşünmekle uğraşamam. Daha rahat bir kıyafet giymiş, eşofman ve tişört giymiş, ikisi de vücuduna çok iyi yapışıyor. Tişört devasa geniş göğsünü zorluyor. Eşofman altı kalçalarını sarıyor ve ön taraftaki geniş şişkinliği güzelce vurguluyor. Kıçının neye benzediğini ancak hayal edebilirim.

"İçeri girebilir miyim?" Bana endişeyle gülümsüyor.

"Ah, evet, elbette." Zihnim şimdiki zamana geri dönüyor, panik duyguları artık uzak görünüyor. Gale içeri girip etrafa bakınırken kapı aralığından çıkıyorum. "Üzgünüm, tur çok etkileyici değil ama mutfak şurada, banyo şurada. Benim odam şurada. Ve bu da kanepeler." Elimle işaret ediyorum. "Dediğim gibi, çekyat." Önümdeki dev adama bir aşağı bir yukarı bakıyorum. Kanepeler birden çok küçük görünmeye başladı. Belki de ona yatağımlı teklif etmeliyim?

"Bunun için gerçekten minnettarım." Bana bir adım daha yaklaştı. "Evet, tabii, sorun değil."

"Misafirperverliğinizden yararlanmak istemiyorum, bu yüzden misafirliğımlı fazla uzatırsam bana haber verin." Artık bana o kadar yakın ki ona bakmak için boynumu eğmem gerekiyor. Tutarlı düşünceler üretmeden başımı sallıyorum. Gözleri önce benimkilere, sonra da kısa bir an için dudaklarımlı bakıyor. Bir hamle yapıp yapmayacağını merak ederek yutkunuyorum ama o uzaklaşıyor ve kanepelere doğru yürümeye başlıyor. Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde nefesimi bırakıyorum.

"Bir şey ister misiniz? Atıştırmalık ya da içecek bir şey?"

"Su harika olur." Mutfağına koşup bir bardak su dolduruyorum, o da büyük bir yudumla içiyor. Bardağı tekrar doldurmalı mıyım yoksa ona yerleşmesi için yer mi vermeliyim diye düşünürken elimi tutup beni yanındaki kanepelere çekti. Vücudunu bana doğru çeviriyor ve bir kolunu kanepede arkama koyuyor. "Her şeyi fazla düşünüyorsun

verdiğin karar." Bunu bir açıklama gibi söylüyor, ben de yanıt vermiyorum. "Yine de beni burada kalmaya davet ettin. Neden?"

Gözlerim kocaman oldu. Aynı soruyu ben de kendime soruyordum ve cevabını bilmiyordum. Ayaklarıma bakıyorum ve mantıklı bir yanıt bulmaya çalışarak ellerimi sıkıyorum. Büyük başparmağı ve işaret parmağı çenemi kavırıyor ve yüzümü ona bakacak şekilde yönlendiriyor. Gözlerimi ona diktiğimde, elinin çenemde, boynumda, omzumda ve kolumda hafifçe kaydığını hissediyorum, ta ki küçük elimi büyük elinin içinde tutana kadar. Dokunuşu elektrik gibi. Temas ettiği her yerde tenim karıncalanıyor gibi hissediyorum. Aletim sertleşiyor ve pantolonumun fermuarını zorluyor. Dürüst olmak gerekirse, onu buraya davet etmemin asıl nedeni buydu. Gerçi bunu kendime itiraf etmekte zorlanıyorum; genelde ileri giden ben değilimdir. Başparmağı elimin üzerinde daireler çiziyor. Sanki oradaki sinirler yanıyormuş gibi hissediyorum. Derin gri gözlerine bakıyorum. Cevabı zaten biliyor olmalı. Neden bana söyletiyor?

"I..." Başlıyorum ama kelimeleri çıkaramıyorum. Elim Kanepenin arkası boynumun arkasını tutup sıkıyor.

Biraz daha yaklaşıyor. "Söyle bana, Owen."

"Ben... Ben seni istiyorum," diye fısıldıyorum.

Elimi kavrayışından kurtarıyor, ön kolu bacağımın üzerine geliyor ve yakınıma eğilip ağzını kulağıma götürüyor. "Ne yapmamı istiyorsun?" Parmak uçlarının uyluğumun dış kısmında yavaşça dolaştığını hissediyorum. Eli yavaşça yukarı doğru hareket ediyor ve istediğim noktaya ulaşmadan hemen önce duruyor. Beni istediği yerde tutmak için güçlü ellerini boynumda ve kasıklarımında kullanıyor. Gözleri benimkilere dikilmiş, bir cevap arıyor. "Ne yapmamı istiyorsun, Owen?" Bakışlarını kaçıramıyorum ama ne hissettiğimi de yüksek sesle söyleyemiyorum, bu yüzden elimi ileri uzatıp aletini avuçlayarak sorudan kaçmaya çalışıyorum.

Bir tıslama sesi çıkardı. Bileğimden tutup beni döndürüyor ve bir kolum başımın üstünde, beni kanepeye mıhlıyor. Diğer kolumu da yavaşça kavrayıp yukarı kaldırıyor ve iki kolumu da kocaman ellerinin arasına sıkıştırıyor. Gale gözlerime bakmak için kısa bir süre duraklıyor ama tereddüt etmeden devam ediyor. Kalçalarımı ve bacaklarımı kanepede birleştiriyor, böylece üzerime rahatça oturabiliyor. Ağırlığını üstüme yerleştirdiğinde, elimde olmadan ona doğru itiyorum. Böyle devam ederse pantolonumun içine boşalacağım. Sırıttıyor ve ağırlığını biraz daha üzerime vererek beni tamamen sabitliyor. Çaresizce kapana kısıldım.

Öne doğru eğilip kulağıma nefes veriyor. "Bunu her an durdurmak ister misin? Duracağız, tamam mı?" Geri çekiliyor ve bana bakıyor. Başımı salladım. "Kelimelerini kullanmamak seni bu işe bulaştırdı, kahveci çocuk. Anladığını söyle."

Dudaklarımı yalıyorum, şımarıklık edip cevap vermemeyi düşünüyorum. Şu anda bulunduğumuz noktadan rahatsız değilim ama benim sözlü onayım olmadan işleri ilerletmeyeceğini anlıyorum. "Anlıyorum."

"Aferin oğlum." Sırıttıyor. "Ama sana hâlâ biraz ceza borcum var. Ben sana sahip olabileceğini söyleyene kadar sikimi alamazsın. Anladın mı?" Başımı salladım. Kalçalarını sikime sürüyor ve inlememe neden oluyor.

"Evet, anlıyorum!"

"Bana ne istediğini söyle, kahveci çocuk." Kalçalarını tekrar sallıyor. Daha üzerimizdekileri bile çıkarmadık ama ben şimdiden kendimi kaybediyorum. Boynumu öpüyor, hassas tenim karıncalanıyor.

"Lütfen."

"Lütfen ne?" Dilini döndürmeden önce boynuma doğru soruyor.

"Sikini istiyorum. Boşalmak istiyorum. Hepsini istiyorum." Yeterince iyi olduğunu umarak hepsini bir nefeste söyledim.

Aşağı uzandı, hızlı bir hareketle pantolonumu çözdü ve

sikimi sıkıca kavrayarak ön sperm damlacıklarını ovuşturdu.

büyük başparmağıyla ucunun üzerinde.

"Aferin oğlum," diye mırıldanıyor kulağıma doğru. "Bana nasıl sevdiğini göster." Bileklerimi serbest bırakıyor ve boynumu öpmeye devam ederken saçlarımı tutuyor. Artık serbest olan kollarımı bedenlerimizin arasında gezdiriyorum ve ellerimi onunkilerin üzerine, sikimin üzerine sararak ona tam olarak nasıl dokunulmaktan hoşlandığımı gösteriyorum. "Benim için boşalacak mısın, kahveci çocuk?"

"Evet," diye homurdanıyorum, zaten çok yakındım. Birkaç kez daha çekiştirdikten sonra patlıyorum, döllerim ikimizin de gömleklerini kaplıyor. Öylece kalıyoruz, ben ağır ağır nefes alıyorum, o üstümde yatıyor, birkaç dakika boyunca beni tatlı öpücüklere boğuyor. Üzerimden kalkıp temizlenmek için banyoya gitmeden önce alnımı öpüyor.

6

Gale

Hay sikeyim. Bu inanılmazdı. Ellerimi tezgâha dayayıp kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Her an tekrar bir buluta dönüşeceğimden korkuyordum ama bunun olmasına neden olan şey sayesinde kendimi tuttum.

Gömleğime bakıyorum, şu anda Owen'ın döllerıyla dağılmış durumda. Beklentinin temizlemek olduğunu düşünüyorum ama üzerime geçirebileceğim başka kıyafetlerim de yok. Ne zaman dönüşsem tişörtüm ve kıyafetlerim de benimle birlikte ortaya çıkıyor. Şu ana kadar bunu pek düşünmemiştim.

Owen'ın küçük gömleklerinden birine sığmamın imkanı yok. Omuzlarıma geçirmeye çalışsam bile lime lime ederim. En azından biraz yıkamaya çalışmam gerektiğine karar vererek kirli gömleğimi çıkarıyorum. Havadaki ekstra nemin bana ne yapacağını düşünmeden durulamak için duşu açıyorum.

Buhar vurduğunda, havadaki nemi emerek bulut formuna geri dönmeye başlıyorum. Kahretsin. Lanet olsun. Kahretsin. Kahretsin. Ben durduramadan şimşekler çakıyor ve gök gürlüyor. Sadece bulut formunda sıkışıp kalmakla kalmayacağım, aynı zamanda onun

tek banyosunda kapana kısılmış, çıkış yolu olmayan bir daire.

Kapının hafifçe vurulduğunu duyuyorum ama cevap veremiyorum. Herhangi bir çözüm için etrafa bakıyorum. Tepede bir vantilatör var. İçeri girdiğimde açmamıştım ve havalandırmadan çıkmaya çalışsam kendimi nerede bulacağımdan emin değilim ama bunu düşünüyorum. Kapı kolu döndüğünde çok geç olduğunu fark ediyorum ve dehşet içinde izliyorum.

"Gale? Orada her şey yolunda mı? Bir şey mi devrildi?" Sesi bir fısıltıdan daha yüksek değil. Bana şaşkın şaşkın bakıyor. Nefesi kesilirken gözlerindeki endişeyi anında görebiliyorum.

Bir şekilde bedenimin hızla katılaşıp insan formuma geri döndüğünü hissediyorum. Daha fazla değişiklik olmasını önlemek için suyu hızla kapatıyorum. Kendime bakıyorum, artık tamamen kuruyumuşum ve sihirli bir şekilde ortaya çıkan yeni kıyafetlerimi giymişim, sadece birkaç saniye önce bir gök gürültüsü bulutunun olduğu yerde, düşün içinde duruyorum.

"Açıklayabilirim." Başlıyorum. Kimi kandırıyorum ki? Bunu açıklayamam. Şu anda neden bir su buharı değil de insan olduğumu bile bilmiyorum ama sanırım bir fikir ediniyorum.

"Sana bir havlu getirdim ama... umm.... belki de ihtiyacın yoktur?" Şaşkın bir ifadeyle havluyu bana uzatıyor ve ben de alıyorum. Yapılacak en doğru şey buymuş gibi geliyor.

"Ah, teşekkür ederim." Kuru yüzümü kurulamak için havluyu kullanırken Owen'ın şaşkın bakışlarını üzerimde tutuyorum. Başını sallıyor, çok kararsız görünüyor ve başka bir şey söylemeden banyodan çıkıyor.

Ne yapacağımı bilemez bir halde havluyu tutarak orada öylece duruyorum. Parmak uçlarımda yavaşça oturma odasına çıkıyorum ama Owen'ı göremiyorum, onun yerine yatak odasının kapısını sıkıca kapalı buluyorum. Kapıyı çaldığımda cevap gelmedi.

"Owen, özür dilerim. Bak, seni biraz yalnız bırakacağım

ama açıklamaya çalışmak istiyorum." Başımı kapıya yasladım. "Lütfen, ne zaman konuşabileceğimizi söyle... eğer konuşmak istersen."

7

Owen

Dizlerimi göğsüme doğru sıkıca sararken bu düşünce kafamın içinde tekrar tekrar yineleniyor. *Ve gerçekten iyi hissettirdi.* Açıklayabileceğini söylüyor ama açıklanacak ne var ki? O lanet bir bulut insanı mı? Bu mümkün değil. Unut gitsin.

Dairemin kapısının açılıp kapandığını duyuyorum ve birkaç dakika sonra gerçekten gidip gitmediğini görmek için yatak odamın kapısını açıp dışarı bakıyorum. Ama o lanet olası bir su buharı! Belki de görünmez olmuştur. İstese muhtemelen kapımın etrafındaki çatlaklardan geçebilir. Aman Tanrım. Nerede olursam olayım bana ulaşabilir. Siktir, ya şu an buradaysa? Bir daha asla güvende hissedemem.

Panik seviyemin yükseldiğini hissediyorum. Dondurucudan bir buz küpü alıp avucumun içinde tutuyorum. Bazen keskin soğuk beni sarmaldan çıkarmak için yeterli oluyor. Aynı zamanda topraklama egzersizlerimi de yapmaya çalışıyorum.

Gale ile ilgili hiçbir şey bana onun yanında güvende olmadığımı dair bir işaret vermedi. Aslında, onunla tanıştığım andan itibaren, kendimi her zamankinden daha güvende hissettim. Bu gece, ilerledikçe kendimi rahat hissetmemi sağlamak için elinden geleni yaptı. Biliyorum, o

daireme girecek. O öyle bir adam değil. Cloud. Her neyse.

Yavaş, derin bir nefes alıyorum ve elimin altında oluşan su birikintisine bakıyorum. Kalan buz parçasını lavaboya atmadan ve erimiş buzlu suyu yerden silmek için bir havlu kapmadan önce yumruğumdan düşen son damlayı izliyorum. Bir su türünü, başka bir su türüyle ilgili panik atağımı atlatmama yardımcı olması için kullandığım gerçeğine gülmeye başlıyorum, belki biraz fazla sert.

Başımı sallıyorum ve endişe tavşan deliğine daha fazla düşmeden önce kendimi toparlamaya çalışıyorum. İhtiyacım olan şey dinlenmek. Ne yazık ki uyku gelmiyor ama 4:30 alarmım geliyor. Magic Bean'de açılış vardiyası.

Bir şekilde dükkâna zamanında yetişiyorum ama yine klasik bir Owen sabahında sütü kaynatıyorum, elimi yakıyorum ve sürahiyi düşürüyorum. Köpüklü süt her yere uçtu. Mahcup bir halde, pisliği temizlemek için bir havlu kapıyorum ama Mollie biraz zamana ihtiyacım olduğunu anlıyor ve mola vermem için beni tersliyor. Bana yardım etmeye çalıştığını biliyorum ama yine de her şeyi kendi başına yapmanın daha kolay olacağını mırıldandığını duyuyorum. Muhtemelen haksız da sayılmaz.

Lekeli önlüğümü çıkarıp verandaya oturuyorum ve başımı ellerimin arasına alıyorum.

"Bu benim en sevdiğim barista değil mi?" Müdavimlerimizden Kyle masama bir sandalye çekip karşıma oturduğunda başımı kaldırıp bakıyorum, uzaklaşırken arkadaşına el sallıyor. Ter içindeydi, belli ki koşuyu yeni bitirmişti. Kıyafetleri vücuduna yapışıyor ve bana bulut adamımı hatırlatıyor. Başımı sallıyorum ve dün gece uzaklaştırdığım seksi sis adam yerine karşımdaki normal insan adama yeniden odaklanıyorum.

"Mollie'nin favorin olduğunu sanıyordum." Sürekli onunla flört ediyor.

"Hanginiz kahvemi yapıyorsa. Ya da duyma mesafesinde. Yani şu anda, bu seni benim favorim yapıyor." Bana sırtıtıyor. Ben de gülümsemeye çalışıyorum ama uykusuzluk ve lanet olası bir bulutun beni azdırdığı gerçeği arasında bunu başarabildiğimi sanmıyorum. "Pekâlâ. Neler oluyor?"

Alaycı bir kahkaha attım. "Bana inanmazsın."

O da karşılık olarak gülüyor. "Ve ne kadar inanabildiğime inanamazsın." Ona bir kaşımı kaldırıyorum. Ellerini havaya kaldırıyor. "Dinle Owen, tek söylediğim bazı garip şeyler yaşadığım. Bu noktada, en azından dikkate almayacağım çok az şey var."

"İyi. Dün gece bir bulut beni boşalttı." Gülmesini ya da bana deli olduğumu söylemesini bekleyerek biraz meydan okurcasına ağızımdan kaçırdım.

Kaşları kalkıyor ama çok az. "Öyle mi? Bunu gökyüzünde mi yapmak zorundaydın, yoksa bunun için aşağı mı indiler?" Sandalyesinde arkasına yaslanmış, cevabımı bekliyor.

"Oh, um, o zaman bir insandı. Sonrasına kadar onun bir bulut olduğunu bilmiyordum."

Kyle öne doğru eğilir, parmaklarını dikleştirir, yüzü dalgındır. "Anlıyorum. Ve keşke sana mastürbasyon yapmadan önce söyleseydi diyorsun?"

"Hayır, keşke bulut olmasaydı!" Bunu biraz fazla yüksek sesle söylüyorum ve yayaların bana doğru bakmasına neden oluyorum.

"Neden?" Ben bir yanıt oluşturmaya çalışırken Kyle öne doğru eğiliyor. "Bulut seksi iyi değil mi?"

"Hayır. Ne? Mesele bu değil. Ve harikaydı, teşekkürler."

"O zaman ne anlamı var?"

"Etrafta dolaşıp bulutlarla seks yapamazsın," diyorum kendime hiç güvenmeden, kafam tamamen karışmış hissederek. Dün geceden önce ciddi olabilirdim ama şimdi kendimden şüphe ediyorum.

"Eğer bir bulut bana seks teklif etseydi, muhtemelen kabul ederdim." Kyle gözlerini kısarak başını yukarı kaldırıyor ve gökyüzüne bakıyor. "Bırakabilirsin

Bulut arkadaşın, senin olmadığın bir durumda benim olduğumu biliyor." Omuz silkiyor. "Ya da yoksan ama paylaşmak istiyorsan..." Kyle'ın gözleri bana muzip bir gülümsemeyle bakarken gözlerime kilitleniyor. Kelimeler üretmeye çalışırken ağzım açık kalıyor. Bakışlarını kırıyor ve ayağa kalkıyor, tembelce sırtını geriyor, bir kolunu gökyüzüne doğru uzatıyor ve esniyor. Söyleyecek bir şey bulamadığımı fark etmiş olmalı ki uzanıp omzumu sıkıyor. "Owen, ben olsaydım senin bulut adamına bir şans verirdim." Ayağa kalktı ve kafenin ön kapısına yöneldi. "Şimdi bir kahve için diğer favori baristamı görmem gerekiyor." Az önce söylediği her şeyi düşünerek içeri girmesini izliyorum.

8

Gale

Gözüm Owen'ın üzerinde, yerden yüksekte süzülüyorum. Ona açıklamak istediğimi söyledim ama benimle iletişime geçmek istese bile onunla konuşmak için insan formuna geçemeyeceğimden endişeliyim. Ve bu benim en iyi senaryom. Benimle hiç konuşmak istememe ihtimali çok yüksek. Belki de her şeyi berbat ettim.

Onu bir adamla konuşurken gördüm. Bu kadar kıskanç olmam beni şaşırttı. Buradan konuştuklarını duyamadım ama adamın Owen'a dokunduğunu görebiliyordum. Owen'ın benim olmasını istiyorum. Sadece benim. Böyle hissetmeye hakkım olmadığını biliyorum ama onda içimdeki koruma içgüdüsünü harekete geçiren bir şey var.

Hissettiklerime rağmen yolundan çekilmeye çalışarak kümülüs bulutlarının işlerini yapmalarına izin veriyorum. Owen'ın şu anda ihtiyacı olan son şey yine yağmurlu bir gün. Şimdilik onu uzaktan izlemekle yetinmek zorundayım.

İşten çıkıp parka doğru yürüdüğünü gördüm. Açık bir yamaçta, kalabalık olmayan bir köşede bir yer buluyor. Bir battaniye açıp uzanmasını ve gökyüzüne bakmasını izliyorum. Bana rahatlamak için bulutları izlemekten hoşlandığını söylemişti. Havayı tarıyor,

Beni bulana kadar gözleri kabarık beyaz kümülüs bulutlarının ötesine bakıyor. Kabarık beyaz pamuk toplarının arasındaki koyu gölge olarak göze çarptığımı biliyorum. Doğrulup bana bakıyor. Bir an için yere bakıyor, derin bir nefes alıyor ve sonra tekrar bana bakıyor, gülümsüyor ve başını sallıyor.

Tekrar bir insana dönüşmek için aklıma gelen her şeyi yapıyorum ama hiçbir şey işe yaramıyor. Owen'ın yüzündeki şaşkınlığı görebiliyorum ve ona açıklamak istiyorum ama lanet bir bulut olarak sıkışıp kaldım. Neden bunun işe yarayacağını düşündüm ki? Duygularımın kontrolünü kaybettiğimde şimşekler çakıyor.

Bu hiç adil değil. En çok ihtiyacım olduğu anda ona ulaşamayacaksam, tüm bunlar neden en başta oldu? Tüm bunların amacı neydi? Zihnim yarışmaya başlıyor, kendimi çözülürken hissediyorum ve kendi "gökyüzü düşüyor" anımı yaşadığımı fark ediyorum, hisler beni eziyor ve gökyüzünden düşüyorum.

Belki düşmek değil ama bir an atmosferde yükseklerde olmak, sonra da bir şekilde yerde insan formunda olmak tedirgin edici. Yönümü bulmaya çalışarak etrafıma bakıyorum. Bakış açımdaki ani değişim rahatsız edici. Owen'ın battaniyesinin üzerinde yattığı yamaçtan çok uzakta olduğumu sanmıyorum. Parkta biraz vakur bir şekilde yürümeye çalışıyorum ama bunun yerine kendimi oraya mümkün olduğunca çabuk varmak için aceleyle yürürken/koşarken buluyorum. Neyse ki bu uzun insan bacakları beni hızla taşıyabiliyor. Yolun bir sonraki dönemecini döndüğümde, onu yamaçta sırt üstü yatmış ve hala gökyüzüne bakarken görüyorum. Bu anı takdir etmek için bir saniye durup onu seyre dalıyorum. Bundan sonra elime fırsat geçmezse diye, bunu hatırlamak istiyorum. Yanına oturmak için battaniyesine doğru yürüyorum.

"Orada biraz üzgün görünüyordun."

Başımı eğdim, şaşırdım. Duygularımı bulut formunda okuyabileceğini düşünmemiştim. "Öyleydim."

Bana bakmak için döndü. "Neden?"

"Dün gece her şeyi berbat ettim ve bugün seni başka biriyle gördüm ve sana nasıl geri döneceğimi bulamadım. Kendi 'gökyüzü düşünüyor' anımı yaşadım."

Gülüyor. "Bunu gerçek anlamda söylemedim." Tekrar gökyüzüne bakıyor, yüzünde geniş bir gülümseme oluşmadan önce yüzü bir an için ciddileşiyor. "Bugün beni birlikte gördüğün kişi Kyle'dı. O bir arkadaş ve yardım etmeye çalışıyordu. Aslında seni becermeyi teklif edecek kadar ileri gitti. Ya da eğer istersek ikimizi de. O... farklı biri. Ama iyi bir farklı. Bence ondan hoşlanacaksın. "

Zihnim daha büyük bir noktaya geri dönmeden önce olasılıklar arasında koşturuyor. "Ona benden mi bahsettin? Ne olduğumu mu?"

Bir nefes üflüyor. "Özür dilerim. Bunu yapmamam mı gerekiyordu? Yapamayacağımı hiç söylemedin. Bu konuda hiç konuşma fırsatımız olmadı ve ben de biraz korkuyordum." Dönüp tekrar bana baktı. "Tamam, çok korkuyordum ve sindirmem gerekiyordu. Ona adını ya da hangi bulut olduğunu söylemedim. Bunun bir önemi var mı bilmiyorum."

"Peki, hangi bulut olduğumu nasıl anladın?"

Gülümsüyor. "Bu senin gözlerin. Renkler uyuşuyor. Ayrıca, bugün gökyüzündeki tek fırtına bulutu sensin - bir şekilde göze çarpıyorsun. Ama yüzlerce fırtına bulutu olsaydı bile, sanırım seni bulabilirdim. Bilmiyorum, yine de sensin. Sanırım seni dün gece buraya gelmeden önce de gördüm. Gerçekten tanımadan önce." Gülümsedi. Doğrudan bana baktığını biliyordum. "Neden bana söylemedin?"

"Bunu planlıyordum. Aslında çok şey planlıyordum. İşlerin bu kadar hızlı ve ileri gideceğini düşünmemiştim. İşler fiziksel bir hal almadan önce sana söylemek istedim ama her şey olmaya başladı ve ben de kendimi o ana kaptırdım ve tekrar bir buluta dönüşeceğimden çok endişelendim ve birlikte geçirdiğimiz zamanı boşa harcamak istemedim." Saçmaladığının farkındayım, o yüzden bir nefes alıyorum. "Korkuyordum."

Başını sallıyor. "Nasıl tepki verdiğime bakılırsa, bu mantıklı. Sanırım diğerleri de iyi tepki vermedi?"

"Diğerleri mi?" Kaşlarım birbirine çarpıyor.

"Tanıdığın ilk kişi olduğumu düşünemiyorum." Kızardı.

"Bu daha önce hiç olmamıştı." Şimdi kızarma sırası bende.

Kendini bir dirseğinin üzerinde destekliyor. "Ama sen çok..." Sözünü kesiyor.

Saçlarını kulağının arkasına itiyorum. "Burada neler oluyor bilmiyorum. Bir saniye önce bir buluttum ve sonra seninleydim. Bunu kontrol edemem ama bilmeni isterim ki elimde olsa burada seninle olmayı seçerdim."

Bana gülümsüyor. "Sana en çok ihtiyaç duyduğum anda ortaya çıkıveriyorsun. Şimdilik bu kadarı yeterli. Anladıkça daha fazlasını çözebiliriz. Birlikte."

9

Owen

Gale'in elini tutuyorum ve birlikte neredeyse koşarak daireme dönüyoruz. Kyle haklıydı. Bulut olup olmaması kimin umurunda? O tatlı, güvenli ve bir şekilde ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda.

Nefes nefese daireme ulaştık. Ben anahtarları karıştırıp kapıyı açmaya çalışırken ağızlarımız birbirine çarpıyor. Kapı açıldı ve tökezleyerek içeri girdik. Ona yaslanırken neredeyse dengemi kaybediyordum. Ayaklarımı toparlıyorum ve hemen gömleğini çekip çıkarıyorum, ellerim çılgınca vücudunda dolaşıyor. Beni neredeyse yerden kaldırıp odama doğru iterken inliyor ve şakacı bir şekilde beni yatağıma fırlatıyor. O kadar güçlü ki!

"Dur." Mükemmel bir itaat gösterisi yapıyorum, onun için olduğum yerde donup kalıyorum. Beni çabucak ödüllendirdi. Pantolonunu bir anda çıkardı, kalın siki sertleşmiş ve parlıyordu. Ellerimi yorganın içine sokarak onu yakalama dürtüsüyle savaşıyorum. "Aferin oğlum," diye mırıldanıyor. Boyunu yavaşça okşarken bana sırıtıyor, belli ki benimle alay etmekten zevk alıyor. "Bu sefer bana ne istediğini söyleyecek misin, kahveci çocuk?"

Başımı sallıyorum, uygun gördüğü cezayı çekmeye can atıyorum.

"Demek böyle oynamak istiyorsun, ha?" Ben de ona sırtıtıyorum. Bana doğru ilerliyor ve tam önümde duruyor. Yavaşça bana doğru eğiliyor ve aniden pantolonumu beklediğimden daha büyük bir güçle çekerek çıkarıyor, sürtünme bacaklarımda yanma hissi bırakıyor. Zaten taş gibiyim ve şimdi sikim tam teşhirde. Kocaman vücudu üzerimde yükselirken ellerini kalçalarımın sürtüyor. Aleti benimkine değiyor ve istemsiz bir seğirme vücudumu sarsıyor. Yüzü benimkine yakın, kulağıma fısıldıyor, "Dizlerinin üzerine çök" ve aniden yatağın ayakucunda ayağı kalkıyor. Başımı sallıyorum ve yataktan aşağı kaymaya başlıyorum, onun önünde yere düşüyorum. Kabaca saçlarımı tutuyor, beni ona bakmaya zorlamadan önce beni pozisyonuma getiriyor. "Durman gerekiyorsa çek." Başımı salladım ve sırtıttım. "Söyle, kahveci çocuk."

"Evet, evet. Ver şu siki bana."

Homurdanıyor ve uzun aletini ağzıma sokarak beni susturuyor. Aletin başı boğazımı bulduğunda öğürüyorum. Ben debelenirken beni bir süre orada tutuyor ama hemen geri çekilerek nefes almamı sağlıyor. "Biraz geveze olman gerekiyordu, değıl mi?" Ağzıma sokmaya başlıyor, bu sefer daha yavaş. "İyi bir çocuk gibi sikimi alamadın mı?" Onun sikine karşı inliyorum ve kendi sikime uzanıyorum. "Dokunmak yok, kahveci çocuk. Bu bir ceza, unuttun mu?" Sızlanıyorum ama o hızını artırıp yüzümü sikmeye başlayınca ellerimi bacaklarına doluyorum. İçime daha fazla girmesine izin vermeye çalışırken boğazımı gevşetiyorum. "Çok iyi hissediyorsun." İçime girmeye devam ediyor. Sikin başı dilimin üzerinde kayarken hissettiğim duyguya bayılıyorum. "Bütün döllerimi alacaksın, değıl mi?" Cevap vermeye çalışırken gözlerimde yaşlar var ama sadece onun devasa aletin etrafında homurdanan sesler çıkarabiliyorum. Bacak kaslarının gerildiğini ve ellerinin saçlarımı yumrukladığını hissediyorum. Geri çekilmeye çalışıyor ama ben tutuyorum.

onu sıkıca yerine oturtuyorum ve ağzımdaki titreşim tamamen durana kadar dilimle onu çalıştırmaya devam ediyorum. Ancak o zaman tutuşumu gevşetiyorum ve yavaşça içimden kaymasına izin veriyorum, bunu yaparken muhteşem aletini yalayarak temizliyorum. Ağzım şimdi serbest, bir kıkırdama benden kaçıyor. Saçlarımı geri çekiyor ve gözlerimi arıyor. "Bu kadar komik olan ne, kahveci çocuk?"

"Bulutların tadı gerçekten pamuk şeker gibi."

Gözlerini deviriyor, beni yerden kaldırırken gülümsüyor, ancak beni yatağa geri atmak ve üstüme tırmanmak için. Beni coşkuyla öpüyor, dili ağzımı keşfediyor. Kollarından biri ağırlığının çoğunu taşıyor, diğeri ise yanağımı kavırıyor.

"Şimdi bana ne istediğini söyleyecek misin?" Sorarken sesi nazik, bir emir değil bir rica. Bu bende cevap verme isteği uyandırıyor. Bunu düşünürken yanaklarımın ısındığını hissediyorum. Kaşları şüpheyle kalkıyor. Dudağımı ısıriyorum, ona nasıl soracağımdan emin değilim, üzerimdeki bu devasa güzel adamı rahatsız etmekten korkuyorum.

"I..." Başka tarafa bakıyorum, kelimeleri bulmaya çalışıyorum.

Elini yanağımdan sikime doğru götürüyor, yavaşça okşuyor ve bir parmağıyla hassas yarığımın etrafındaki ıslak pre-cum'u ovuyor, bir yandan da nazikçe boynumu öpüyor. "Söyle bana, Owen. Lütfen, kahveci çocuk," diye fısıldıyor köprücük kemiğime doğru.

"İstiyorum ama..."

Bana bakıyor, gri gözleri yoğun, eli hala beni kavırıyor ve odaklanmamı zorlaştırıyor. Sesi sıcak ama ciddi. "Owen, benden her şeyi isteyebilirsin. Seninle her şeyi yapmak istiyorum."

Zevk artıyor. Düşünmek gittikçe zorlaşıyor. Ya şimdi ya da asla.

"Seni bir bulut olarak becerebilir miyim?"

10

Gale

İçime bir panik dalgası yayılıyor. Ya geri dönemezsem? Elim hala Owen'ın sikinin üzerinde.

"Ya sana zarar verirsem?"

"Seninle güvende olduğumu biliyorum. Sana güveniyorum."

"Kendime güvenip güvenmediğimi bilmiyorum. Bunu daha önce hiç yapmadım."

"Bunların hiçbirini yapmadığını söylemiştin ve şu ana kadar gerçekten çok iyiydin. Doğuştan yeteneklisin." Bana sırtlıyor ve sonra yanağımı avuçluyor. "Bak, senin her parçanı deneyimlemek istiyorum ama bu seni rahatsız ediyorsa, bunu bu gece ya da hiçbir zaman yapmak zorunda değiliz. Sen olduğun gibi fazlasıyla yeterlisin."

Başımı omzuna koydum. Bunu onunla yapmak istiyorum ama onun iyi olacağını bilmem gerekiyor. Ya kontrolümü kaybedersem ya da işler ters giderse herhangi bir nedenle bu bedene geri dönemezsem?

"Burada başka biri olsaydı daha mı iyi olurdu yoksa daha mı kötü olurdu?" Ona bakmak için başımı kaldırıyorum. "Senden başka birini istediğimden değil, ama birinin yaralanması gibi son derece düşük bir ihtimalde, etrafta yardım edecek başka biri olur mu?"

Başımı yana eğiyorum. "Sanırım daha iyi. Ama aynı zamanda daha kötü." "Ne daha iyi, ne daha kötü?"

"Güvenlik yönü daha iyi ama kıskançlık daha kötü." Boynundan öperim.

Başını yana yatırıp bana daha iyi erişim sağlarken gülüyor. "Sana söyledim, ilgilendiğim tek kişi sensin. Kendini rahat hissetmen için ihtiyacın olan temel kuralları belirleyebiliriz."

Uzanıp yerdeki pantolonundan telefonunu çıkarıyorum ve ona uzatıyorum. Ben boynunu öpmeye devam ederken Owen mesaj yazmaya başlıyor. Sessizce inliyor ve vücudunu kavislendiriyor. Yardım edemiyorum ama uzanıp güzel aletini okşuyorum.

Elime şakacı bir şekilde vuruyor. "Bunu yaptığında odaklanamıyorum." Sesi nefes nefese ve muhtaç.

"Mesele de bu zaten."

Diğer elimle taşaklarını avuçlarken, elimi boyunda aşağı yukarı hareket ettirmeye devam ettiğimde daha derinden inliyor. Birkaç mesaj daha gönderip alırken telefonun cıvıltısını duyuyorum. Ben hızımı artırdıkça Owen kıvranıyor ve saçlarımı çekiyor, iletişim çabalarını engelliyor ama ona tam olarak ihtiyacı olanı veriyorum. İşini bitirdiğinde, Kyle bize yardım etmeyi çoktan kabul etmiş ve yolda olduğunu söylemişti.

Başlangıçta Kyle'ı dahil etmekten ne kadar rahatsız olsam da, geldiğinden beri işleri kolaylaştırdı. Saygılı ve anlayışlı. Endişelerimi dinledi ve ortaya koyduğumuz tüm kuralları kolayca kabul etti. Hatta Owen ve benim tam olarak düşünmediğimiz birkaç durumla ilgili görüşümüzü bile sordu. Adam... yaratıcı. Bu gibi durumlarda ne yaptığını bildiğini hissediyorum. Ayrıca ondan her şeyi, *ama her şeyi* isteyebileceğimize ve onun da bunu şevkle kabul edeceğine inanıyorum.

Yeterince iyi birine benziyor ve artık Owen'a karşı bir hamle yapmadığından emin olduğuma göre, sanırım bu anlaşmayı kabul edebilirim. Söylediğine göre, birkaç kişiyle

çok açık bir durumu var. Ayrıca bir bulutun

Yaptığı en garip şey, ama daha fazla detay vermeyecek. Bu kadar sakin olması hiç mantıklı olmasa da, durumu normalmiş gibi ele alması kendimi daha rahat hissetmeme yardımcı oluyor.

Temel kuralları belirledikten sonra duşu açmak için banyoya doğru ilerledik, geçen sefer buharın ne kadar etkili olduğunu biliyorduk. Döğmeyi çevirmeden önce Owen'a derin bir öpücük veriyorum. Bir buluta dönüşmek tuhaf bir his. Teknik olarak hala su buharı olsam da, ortalama bir buluttan daha fazla maddeye sahipmişim gibi görünüyor. Bunun bana insan formu veren sihirden kaynaklandığını varsayıyorum.

"Vay canına. Nefes kesicisin." Kyle bana bakıyor, dönüşümüm karşısında bir an için şimşek çakıyor. Akli başına geliyor ve odadan geri çekilerek yatak odasında, olası tehlikelerden uzakta yerini alıyor. Her şeyin güvenli olduğundan emin olana kadar, yardım çağırmasına ihtiyacımız olması ihtimaline karşı saldırı bölgesinin dışında bekleyecek.

Owen ve ben oturma odasının denemelerimizi yapmak için en iyi yer olduğuna karar verdik, hatta kontrolü kaybetmem ihtimaline karşı birkaç geçici paratoner bile kurduk (paslanmaz çelik tencere ve odanın etrafına asılmış, uzatma kabloları kullanılarak topraklanmış çözülmüş elbise askıları - ucuz bir bilim deneyine benziyor), ki Owen'ın odaya geri döndüğünü gördüğümde bu giderek daha olası görünüyor. Tamamen çıplak, aleti çoktan sertleşmiş ve benim için hazır. Seçeneklerimizi konuştuk, en olası ve zevkli görünen şeye karar verdik, ancak hiçbirimiz bunun nasıl işleyeceğini tam olarak bilmiyoruz.

Bana doğru adım atıyor, her zamankinden daha kendinden emin görünüyor. Parmaklarını kenarımda gezdiriyor, kıvrım kıvrım saçlarımı parmaklarının arasından geçiriyor. İçimi bir ürperti kaplıyor ve gülümsüyor. "Karıncalanıyorsun, beklediğimden daha sıcak hissediyorum. Bu hoşuma gitti." Oturma odasının zeminine serdiğimiz battaniye ve havluların üzerine uzanıp rahatlıyor.

Yanına yaklaşıp üzerine bastırmaya başlıyorum.

Daha önce yaptığım gibi ağırlık uygulamak. "İyi misin?" Sanki cevap verebilirmişim gibi bana bakıyor. Ona iyi olduğumu göstermeye çalışıyorum, umarım bir baş sallama gibi görünecek şekilde aşağı yukarı sallanıyorum. Memnun görünüyor ve yumuşak bir homurtuyla sikini yavaşça kabarık kenarıma doğru itiyor. "Kahretsin Gale, bunun ne kadar iyi hissettirdiği hakkında hiçbir fikrin yok." Gözleri kapalı bir şekilde hareketsiz yatıyor, aleti tamamen içimde. "Tanrım, sonsuza kadar böyle kalabilirim." Tekrar içime sokmadan önce yavaşça çekiliyor. Bunun benim için de ne kadar iyi hissettirdiğine şaşıyorum, sanki yakın olmaktan çok daha yakınız. Kendimi onun sikini sararken hissediyorum. Zevkli bulduğum sadece baskı değil, aynı zamanda tüm parçalarımı ona karşı hareket ettirme, kendimi onun uzunluğunun her tarafına kaydırma hissi. Kendimi ona doğru bastırırken heyecanlanıyorum, aynı anda onun da zevk almasını izleyerek daha da iyi oluyorum. O kadar yavaş hareket ediyor ki, her anın tadını dikkatle çıkarıyor. Kendimden bir parçayı bir parmağa yaklaşıtıyorum ve geçici olarak kıcına bastırıyorum. Gözleri fal taşı gibi açılıyor ve donup kalıyor. Belki de çok ileri gitmiştim.

Çılgınca sırtıyor. "Lütfen. Gale, sana ihtiyacım var. hemen içimde." Daha fazla teşvike ihtiyaç duymadan kendimi onun girişine doğru itiyorum, hoşuna gideceğini bildiğim bir nokta bulmak için kıvrılıyorum. Beni becermeye devam ediyor ve ben onun zevk içinde kıvranışını izlerken, her şey çok fazla geliyor ve yanlılıkla bir şimşek çaktırıyorum. Yıldırım yay çizerek derme çatma çubuklardan birine çarpıyor, neyse ki hasara yol açmıyor. Owen bir an durdu, gözleri fal taşı gibi açıldı. Kahretsin, onu incittim. Paniğimin yükseldiğini ve içimde başka bir şimşegin oluştuğunu hissedebiliyorum. Üzerinden kalkmaya çalışıyorum.

"Siktir bebeğim. Bu inanılmazdı. Lütfen tekrar yap. Harika hissettirdi." Kendimi tekrar aşağı indiriyorum ve o haykırırken bir sonraki sürgüyü serbest bırakıyorum. "Evet, sikeyim evet. Tekrar, lütfen." İçime çılgınca giriyor ve ben de

bulut uzantımı kışında hareket ettirmeye devam ediyorum.

Kyle'ın kafası yatak odasından dışarı bakıyor ve manzarayı görünce bize genişçe sırtıyor. "Görünüşe göre her şey yolunda.

Çok iyi." Eli aşağı uzanıp sertleştiği her halinden belli olan sikini kavırıyor, pantolonunu gevşetip sikini çıkarıyor ve okşamaya başlıyor. Başka birinin beni ve Owen'ı izleyerek boşalacağı düşüncesi beni hiç beklemediğim kadar heyecanlandırıyor. Bir şimşek daha çaktı.

"Siktir, siktir, siktir. Bu şekilde daha fazla dayanamayacağım. Kyle, eğer bundan bir parça istiyorsan, hemen buraya gelmelisin." Owen itişini yavaşlatıyor, dudağını ısırıyor, kendini tutmaya çalışıyor. Bu bende daha fazla şimşek çaktırıp onu uçurumun kenarına itme ve kontrolünü kaybetmeye zorlama isteği uyandırıyor.

Kyle geliyor. "Herkesin bu konuda hâlâ iyi olduğuna emin miyiz?" Başını kaldırıp bana bakan Owen'a bakarken aletinin üzerine bir prezervatif geçirdi. Kyle sadece güvenlik için yatak odasında kalıp bizi yalnız bırakmayı teklif etmişti ama Owen'ın güvende olduğunu anladıktan sonra onun da katılabileceğine karar verdik. Owen'ı daha kuvvetli bir şekilde okşayarak onayladığımı göstermeye çalışıyorum.

"Mmmff. Oh, evet, herkes iyi."

Kyle yavaşça, kararsızca, aletini şekilsiz formumun içine sokuyor. "Sadece koyabilir miyim... Oh evet. Siktir. Evet, işte bu." Tıpkı Owen'ın yaptığı gibi, sikini tamamen içimde tutarak dondu kaldı. "Kahretsin, Owen. Karıncalanma konusunda beni uyarabilirdin." Çekiliyor ve tekrar içeri girdiğinde, odanın diğer tarafına güvenli bir şekilde fırlatmaya dikkat ederek bir şimşek daha çakıyorum.

Kyle ve Owen bir sürü küfür savurdular. Kyle, Owen'ın yakın olduğunu haykırdığını duyduğunda beni yoğun bir şekilde becermeye başladı. Owen'a odaklanıyorum, dikkatle serbest kalma anını bekliyorum. Zirveye çıkıp altımda debelenmeye başladığında, arka arkaya üç hızlı şimşek çaktırıyorum ve Kyle'ın hemen ardından boşalmasına neden oluyorum. Duyguların ve hislerin dalgalanması, etrafımda parçalanmalarını izlemek, bu durumda mümkün olduğunu bile fark etmediğim kendime gelmeme neden oluyor.

Form. İçimden şimşek geçiyor ama ben onu güvenli bir şekilde içimdeki iki adamdan uzağa yönlendiriyorum ve enerjiyi güçlü bir plazma patlamasıyla dışarı itiyorum, bu da talihsiz bir tavayı uurup uzaktaki bir duvara çarpmasına neden oluyor. şarjım bittiğinde tekrar insan benliğime dnşyorum ve hala altımda mutlu bir şekilde titreyen Owen'ın üzerine biniyorum. Kyle duvara yaslanmış, ayakta durmaya çalışıyor ve gözleri iri iri kızartma tavaasının olduğu yöne bakıyor. Owen'ı öpmek için öne doğru eğiliyorum.

"Keşke senin için dnşebilseydim de bir bulutu becerebilseydin. Yani, vay canına. Bu hiç adil değil. Herkes bunu deneyimleyebilmeli." Hâlâ altımda ağır ağır nefes alıyor. Onu tutuyorum, başını okşuyorum ve öpüyorum, hâlâ o anın heyecanını yaşıyorum.

Kendini toparlayan ve biraz temizlenen Kyle, her birimiz için birer su alıp yanımıza geliyor. Bardağımı bana uzatırken siki yzmdeydi. "Bu gerçekten eşsizdi ocuklar. Teşekkür ederim, daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Vay canına. Ama sanırım yeni bir tavaya ve muhtemelen bir alçıpan yamasına ihtiyaınız var."

Owen şakacı bir şekilde onun kaval kemiğini iter. "Bu binlerce kızartma tavaasına bedeldi. şimdi sikini ondan uzak tut. O benim." Owen doğruluyor ve suyuna uzanıyor. Kyle gülüyor ve suyunu yatak odasına götürmeden önce omzuma vuruyor. Birkaç dakika sonra kıyafetlerini giymiş olarak ıktı.

"Görünüşe göre biraz baş başa zaman geçirmeye ihtiyaınız var. Eğer bunu tekrar yapmak isterseniz, lütfen bana haber vermekten çekinmeyin." Son bir göz kırpmayla daireden çıkar.

Owen omuz silkiyor. "şey. Tuhaşlaştırmayacağına söz verdi."

Onu bir pcğn içine çekiyorum.

"Artık biliyoruz ki, eğer seni tekrar değiştirmek istersem, tek yapmam gereken seni becermek." Bana sırtıtıyor. İkimiz de biliyoruz ki

o kadar basit olmayacak, ama bu denemeyeceğimiz anlamına gelmiyor.

Owen

Battaniyemin üzerine sırtımı uzatıp kabarık beyaz bulutların arasından geçen şekillere bakıyorum. Fırtına bulutum her zaman yaptığı gibi geride duruyor, böylece yağmur olmadan diğer bulutların manzarasının tadını çıkarabiliyorum. Her zaman görüş alanımda kalıyor, bu yüzden istediğim zaman onu kontrol edebiliyorum ve yemin ederim her seferinde gürlediğini duyuyorum.

Hâlâ bir bulutla nasıl çıkacağımı çözmeye çalışıyorum. *Neden* bulut formuna geri döndüğünü tam olarak çözemedik, ancak onu çok fazla suya maruz bırakarak bunu zorlayabiliriz. Birkaç kez avantajımıza kullandığımız bir taktik. İlk birkaç kez beklenmedik bir şekilde yer değiştirdiğinde, onu kaybettim ve bu da onu hızla insan formuna geri getirdi. Bu ikimiz için de sağlıklı bir döngü değildi ve artık bunu büyük ölçüde aştık. Gale'in mümkün olduğunda her zaman bana geri döneceğine inanıyorum.

Bir başka şanslı keşif ise sadece güçlü değil Onu insan formuna geri getiren olumsuz duygular, olumlu olanlar da var. Küçük kız kardeşimin umduğu üniversiteye kabul edildiğini öğrendim ve Gale bunu benimle birlikte kutlamak için ortaya çıktı.

Ne zaman gideceğini her zaman bilemediğim için birlikte geçirdiğimiz zamanın kıymetini bilmeyi öğreniyorum. Bu durum bakış açımı değiştirdi, beni şimdiki zamana bağlı tuttu ve her anı kontrol etmeye çalışmaktan vazgeçmem için beni cesaretlendirdi. Bu yeni bakış açısı, Gale'in sarsılmaz desteği ve halihazırda yaptığım tüm şeyler kaygımı daha iyi yönetmeme gerçekten yardımcı oldu. Uzun zamandır en iyi halimde olduğumu hissediyorum.

Kendimden geçmiş, gökyüzündeki Gale'i izliyorum, bu yüzden biri bana doğru yürüdüğünde fark etmiyorum bile.

"Şimdi, kesinlikle daha iyi görünüyorsun." Bu aksanı tanıyorum. Ayağa kalkmak için çabaladım.

"Sen...?" Gale'e bakıyorum, onun hakkında soru sormalı mıyım yoksa bu beni tamamen delirmiş mi gösterecek emin değilim. Her şeyin zamanlaması bir tesadüf olabilir, ama gülümsemesi bana neden bahsettiğimi tam olarak bildiği izlenimini veriyor. "Onu çok özliyorum. Herhangi bir yolu var mı..." Yine sözümü kesiyorum.

"Aşk her zaman bir yolunu bulur, canım." Bana göz kırpmıyor, dönüyor ve uzaklaşıyor.

Düşünmek için geri oturdum. Aşk bir yolunu bulur mu? Gale'i seviyor muyum? Parktaki diğer insanlara bakmadan önce tekrar bulutlara bakıyorum. Futbol oynayan aileler. Yanımdaki bankta bir çift var, elleri birbirine dolanmış. Birbirlerine bakışlarından aşık oldukları belli. Nasıl oluyor da bir yabancı hakkında bu kadar emin olabiliyorum ama kendim için bunu bilemiyorum?

Bana çarptı. Hâlâ kendimi tutuyorum. Şimdilik bana geri dönmeye devam edeceğine inansam da, bir parçam eninde sonunda sonsuza dek uzaklaşacağından korkuyor. Bu endişeli yanım onu sevmeme izin vermiyor. Ama aşk cesaret ister, risk almayı gerektirir. Ona tekrar bakıyorum ve fısıldıyorum, "Sanırım seni seviyorum, Gale."

Ben bu sözleri söylerken kara fırtına bulutu dağılıyor ve birkaç dakika sonra Gale koşarak yanıma geliyor.

Endişeli. Yüzümü araştırıyor, hangi duygunun onun değişimini tetiklediğini anlamaya çalışıyor.

"Gökyüzü düşme anı mı?" Yanımda oturuyor.

Başımı salladım. "Hayır, bence tam tersi." Ona bakıyorum. "Sanırım gökyüzüne aşık oluyorum."

O da bana gülümsüyor. "Bu çok klişe." Beni bir öpücüğün içine çekiyor.

Sonsöz: Gale

"Hazır mısınız çocuklar?" Banyoda durup duşu açmadan önce onların onayını bekliyorum. Bunu yapmanın daha kolay bir yolu olmalı ama biz henüz bulamadık ve bu işe yarıyor. Bağırarak onayladıklarını duyuyorum ve vanayı çeviriyorum. Dönüşüm geçirmiş bir halde oturma odasına süzüldüğümde Owen'ı elleri ve dizleri üzerinde beni beklerken buluyorum. Kyle kenarda bekliyor. Owen onun bana dokunuşunu izlemeyi ateşli buluyor. Ben de onun Owen ve beni izlemesini ateşli buluyorum. Owen'a dokunmasına sınır çiziyorum.

Owen benim.

Owen'ın etrafını sarmak için hareket ediyorum, kışını itiyorum ve kendimi sikinin etrafına sarıyorum. Çok sayıda pratik sayesinde bulut formumda performans gösterme konusunda çok daha ustalaştım.

"Oh evet. Siktir, bebeğim, bu çok iyi hissettiriyor." Başını öne eğmiş, alt dudağını ısıırıyor. Bu seans sırasında hareket etmemesi talimatı verilmişti, bu yüzden içime girme dürtüsüyle savaşıırken vücudu geriliyor. Dudağını çiğnemesini, bacaklarındaki ve gövdesindeki tüm kasları kasılmasını, kendini tuttuğunu görmek o kadar ateşli ki bir şimşek erken çakıyor.

Kyle kıkırdarken Owen şaşkın bir zevkle haykırıyor. "Herkesin başına gelir, dostum." Owen'ın karşısındaki tarafa geçip içime girmeden önce pozisyonunu alıyor. "Siktir. Bu küçük karıncalanmalar beni her seferinde yakalıyor." İçime girip çıkıyor, daha sonra olacaklar için dayanmaya çalışıyor.

Kyle tarafından becerilmek ne kadar iyi hissettirse de, enerjimi Owen'a odaklıyorum, kışını beceriyorum ve sikini

çalıştırıyorum

Aynı anda. Ona dayanması ve mümkün olduğunca uzun süre dayanmaya çalışması söylendi. Onu denerken izlemek çok güzel.

"Bu çok fazla, Gale, yapamam," diye pantolonunu indiriyor, bacakları titriyor. "Dayanabilirsin, Owen. Biraz daha dayanırsan onun sikini al." Owen cevap olarak inliyor. Kyle yavaş ve istikrarlı ritmini sürdürüyor.

Pes etmiyorum. Owen'ı delirtmek için elimden geleni yapıyorum. Nefes alıp vermesi hızlanıyor. Kolları titriyor. "Yapamıyorum. Oh, lanet olsun." Sarsılıyor ve içime ılık döl ipleri fişkırtırken şimşek üstüne şimşek çaktırıyorum. Dirseklerinin üzerine düştü. "Vay anasını. Seni çok seviyorum bebeğim."

Bir anda insan formuma geri dönüyorum, etli sikim şişmiş ve patlamaya hazır. "Hazır mısın, kahveci çocuk?" Kyle'ın kıcıma soğuk kayganlaştırıcı sürdürdüğünü hissettiğimde şaşkın bir tıslama çıkarmadan önce sırtıtarak soruyorum.

Owen başını sallıyor ve ben bir an donup kalıyorum, Kyle'a beklemesi için elimi kaldırıyorum ama sonra dönüp sinsi bir sırıtışla bana bakıyor. "Asıl soru şu, sen öyle misin?"

"Siktiğimin veledi." Kanepeyi işaret ediyorum ve o da yana kayarak vahşi bir gülümsemeye bana dönüyor, sırtını kanepeye yaslıyor. Saçlarından tutuyorum, diğer kolumu da destek için kanepeye koyuyorum. "Eğer böyle bir ağzın olacaksa, onu iyi bir şekilde kullanabilirsin." Öne doğru hamle yapıp bir iniltiyle açık ağzına bastırıyorum. "Eğer..." Gözlerini deviriyor, eliyle taşaklarımı yakalıyor, sıkıca sıkıyor ve konuşma yeteneğimi bir saniyeliğine kesiyor. "Aferin oğlum," diye homurdanıyorum.

Kyle arkamdan yaklaşıp kalçamı tutuyor. "Owen'dan daha uzun süre dayanabileceğini düşünüyor musun?" Aletinin başını girişime doğru itiyor, yavaşça içime kayarak ona alışmama izin veriyor. Şekil değiştiren olmanın avantajları var. Vücudum çabuk alışıyor. Biraz geri çekiyor

ve sonra dikkatli, yavaş hareketlerle biraz daha itiyor. Owen taşaklarımda sihir yaparken içime gittikçe daha fazla giriyor. Onu sıkıca kavradım

Başını kaldırıyor, sikimin üzerinde hareket etmesine izin vermiyor ama yetenekli diliyle elinden gelen her şeyi yapıyor.

Kyle, Owen'ın ne yaptığına bakmak için yana eğilmeden önce içime tamamen oturuyor. "Sikini gerçekten çok iyi alıyor, Gale." Owen ağzı sikle dolu olan Kyle'a doğru bakıyor ve bir inilti çıkarıyor. Başımı sallıyorum, beni destekleyen kolun üzerinden sarkıtıyorum.

"İkiniz de benim ölümüm olacaksınız."

"Ve daha yeni başlıyoruz." Kyle beni gerçekten sikmeden önce yavaşça bir kez daha geri çekiliyor, içime girip çıkıyor, hareket kışkımdan ve sikimden Owen'ın ağzına geçiyor. Owen bunu iyi karşılıyor, gözleri sulanıyor ama odaklanmış durumda. Ellerin gövdem her yerinde gezindiğini hissediyorum. Gözlerim sıkıca kapalı, bunu sürdürmek için çok uğraşıyorum ama başaramıyorum.

"Owen, ben..." Owen'ın ağzında patlamadan önce cümlemin tamamını bile söyleyemiyorum. Beni yutarken elleri beni kendine doğru çekiyor, bir damlanın bile kaçmaması için elinden geleni yapıyor. Kyle kendini bitirmeden önce birkaç kez daha itiyor. Prezervatifle uğraşmak için banyoya doğru yürümeden önce kalçalarımı sıkıyor.

Onu öpmek için eğildiğimde Owen memnun bir gülümsemeyle başını kanepeye yaslıyor. Sıcak ve ıslak bir şey kışıma temas edince sıçıyorum. Kyle beni temizlemek için elinde sıcak bir bezle geri döndü. Dönüp ona bakıyorum. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

Omuz silkiyor ve Owen'a nemli bir havlu daha veriyor, sonra yatak odasına gidip kıyafetlerini alıyor. Bir süre sonra tamamen giyinmiş olarak dışarı çıkar. "Teşekkürler beyler. Her zamanki gibi bir zevkti. Bir ara Gale, seni emmeme izin vermelisin. Pamuk şekeri çok severim." Çıkarken göz kırparak, "Yarın görüşürüz kahveci çocuk, erkenden." der.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.